ผลการศึกษาและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2565

(Thailand Digital Outlook 2022)

ชื่อเรื่อง ผลการศึกษาและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัล
ของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2565
(Thailand Digital Outlook 2022)

พิมพ์ครั้งที่ 1 สิงหาคม 2565

จำนวน 200 เล่ม

จัดพิมพ์โดย สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

120 หมู่ 3 ชั้น 9 อาคารรัฐประศาสนภักดี ศูนย์ราชการ
เฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 ถนนแจ้งวัฒนะ
แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

โทรศัพท์ 02-142-1202 โทรสาร 02-143-7962
เว็บไซต์ https://tdo.onde.go.th/
อีเมล tdo@onde.go.th

สารบัญ

หน้า	
1-3	ภาพรวมของโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook
4-7	การศึกษา รวบรวม สำรวจและการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลในโครงการ
8-27	ผลการศึกษาและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2565
	มิติที่ 1 การเข้าถึง (Access)
	มิติที่ 2 การใช้งาน (Use)
	มิติที่ 3 นวัตกรรม (Innovation)
	มิติที่ 4 อาชีพ (Jobs)
	มิติที่ 5 สังคม (Society)
	มิติที่ 6 ความน่าเชื่อถือ (Trust)
	มิติที่ 7 การเปิดเสรีของตลาด (Market Openness)
	มิติที่ 8 การเติบโตและสภาพความเป็นอยู่ (Growth & Well-being)
28-43	สรุปการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2565
	เปรียบเทียบข้อมูลกับกลุ่มประเทศ OECD

ภาพรวมโครงการศึกษา

Thailand Digital Outlook

สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) ได้ดำเนินโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562 โดยใช้แนวทางการจัดเก็บตัวชี้วัดตามองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและพัฒนา (Organization for Economic Cooperation and Development: OECD) นำมาวิเคราะห์และกำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจดิจิทัลในการพัฒนาประเทศ

โครงการฯ ปีที่ 1
2562

- ศึกษาแนวทางการประเมินผลนโยบายการพัฒนาด้านดิจิทัลผ่านตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจตามกรอบ OECD
- คัดเลือกตัวชี้วัดนำร่อง **13 ตัวชี้วัด** ขึ้นมาศึกษาในภาพรวมของประเทศไทย
- รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิของพื้นที่จังหวัดนำร่อง **3 จังหวัด** (จังหวัดราชบุรี กาญจนบุรี และสุพรรณบุรี)

โครงการฯ ปีที่ 2
2563

- ศึกษาแนวทางการประเมินผลนโยบายการพัฒนาด้านดิจิทัลผ่านตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจตามกรอบ OECD
- ขอบเขตผลการศึกษาเป็น **44 ตัวชี้วัด**
- สำรวจข้อมูลจากภาคประชาชนและภาคธุรกิจเอกชนครอบคลุม **77 จังหวัด รวมกว่า 36,145 ตัวอย่าง** และรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ 19 หน่วยงาน

โครงการฯ ปีที่ 3
2564

- ศึกษาแนวทางการประเมินผลนโยบายการพัฒนาด้านดิจิทัลผ่านตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจตามกรอบ OECD
- ขยายขอบเขตผลการศึกษาเป็น **57 ตัวชี้วัด**
- สำรวจข้อมูลจาก 3 กลุ่ม (ภาคประชาชน, ภาคธุรกิจเอกชน และหน่วยงานบริการปฐมภูมิ) ครอบคลุม **77 จังหวัด กว่า 42,013 ตัวอย่าง** และรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ 24 หน่วยงาน

โครงการฯ ปีที่ 4
2565

- ☑ ศึกษาแนวทางการประเมินผลนโยบายการพัฒนาด้านดิจิทัลผ่านตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจตามกรอบ OECD
- ☑ ขยายขอบเขตผลการศึกษาเป็น **85 ตัวชี้วัด**
- ☑ สำรวจข้อมูลจาก 3 กลุ่ม (ภาคประชาชน, ภาคธุรกิจเอกชน และหน่วยงานบริการปฐมภูมิ) ครอบคลุม **77 จังหวัด กว่า 46,346 ตัวอย่าง** และรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ 27 หน่วยงาน
- ☑ บูรณาการการสำรวจร่วมกับ สพธอ. และ สสช.
- ☑ จัดทำมาตรการเชิงปฏิบัติในการขับเคลื่อนและพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (Actionable Policy and Roadmap)
- ☑ ออกแบบและจัดทำโมเดลการจัดเก็บและเชื่อมโยงข้อมูล
- ☑ จัดทำ Interactive Dashboard เพื่อแสดงข้อมูลตัวชี้วัด และข้อมูลวิเคราะห์จากการสำรวจ

วัตถุประสงค์ของโครงการ

- เพื่อศึกษาแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศในระดับสากลในการประเมินผลนโยบายการพัฒนาด้านดิจิทัล และเปรียบเทียบแนวทางของประเทศไทยกับกรณีตัวอย่างในต่างประเทศ
- เพื่อฉายภาพการพัฒนาด้านดิจิทัลและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของประเทศไทย (Thailand Digital Outlook)
- เพื่อวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค รวมถึงประเมินโอกาสของประเทศไทยในการพัฒนาสู่การเป็นดิจิทัลไทยแลนด์ในอนาคต
- เพื่อทบทวนการดำเนินงาน และจัดทำแนวทางการปฏิรูปนโยบายการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานในระดับสากล และเกิดการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขับเคลื่อนดิจิทัลไทยแลนด์

ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ

- ข้อมูลตัวเลข สถิติ ตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่นำเสนอภาพการพัฒนาด้านดิจิทัล (Digital Outlook) ของประเทศไทย
- ผลการศึกษาแนวทางปฏิบัติในการประเมินผลนโยบายการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศ และแนวทางปฏิรูปนโยบายดังกล่าวตามแนวทางที่เป็นเลิศในระดับสากล
- นโยบายการขับเคลื่อนดิจิทัลไทยแลนด์ที่เป็นรูปธรรมตอบโจทย์ความต้องการ ปัญหา และโอกาสการพัฒนาของทุกภาคส่วน ทั้งภาคประชาชน ภาคธุรกิจเอกชน และภาครัฐ

การศึกษา รวบรวม สำรวจและการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลในโครงการ

ในการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2565 นี้ สดช. ได้รวบรวมและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศ หรือตัวชี้วัด Thailand Digital Outlook ขึ้น จำนวน 85 ตัวชี้วัด โดยได้จากการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลจำนวน 27 หน่วยงาน จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ จำนวน 52 ตัวชี้วัด ทั้งหน่วยงานในประเทศและหน่วยงานต่างประเทศ และการสำรวจ 37 ตัวชี้วัดด้วย แบบสำรวจกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ภาคประชาชน ภาคธุรกิจเอกชน และหน่วยงานบริการปฐมภูมิ กว่า 46,346 ตัวอย่าง

85* ตัวชี้วัด

- ขยายขอบเขตตัวชี้วัดจากโครงการฯ ระยะที่ 3 ซึ่งศึกษาและจัดเก็บไว้ 57 ตัวชี้วัด
- ครอบคลุม 8 มิติ ตามกรอบของ OECD
- จัดเก็บและรวบรวมข้อมูล โดยการสำรวจผ่านแบบสอบถามและการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ

จำนวนตัวชี้วัดที่มีการศึกษา

การสำรวจผ่านแบบสอบถาม

33 ตัวชี้วัด

- จัดทำแบบสำรวจฯ และบูรณาการร่วมกับ สพธอ. และ สสช.
- จัดเก็บข้อมูลจาก 3 กลุ่ม **รวม 46,346 ตัวอย่าง**

สดช. กลุ่มภาคประชาชน 40,936 ตัวอย่าง

ETDA กลุ่มภาคธุรกิจเอกชน 3,816 ตัวอย่าง

สำนักงานสถิติแห่งชาติ กลุ่มหน่วยงานบริการปฐมภูมิ 1,594 ตัวอย่าง

การรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานทุติยภูมิ

52 ตัวชี้วัด

- จัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานภายในประเทศทั้งหมด 27 หน่วยงาน และรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างประเทศ

ETDA depa nt DGA กสทช. สอวช. TECHSAUCE OOKLA AWN dtac truemove H OECD unitar IFR International Federation of Robotics

* จำนวนตัวชี้วัดดังกล่าวมีการนับซ้ำในมิติ Growth & Well-being นอกจากนี้ ไม่นับรวมข้อมูลอื่น ๆ ที่สามารถรวบรวมและจัดเก็บได้จากการศึกษาในโครงการศึกษาฯ ประจำปี พ.ศ. 2565

ภาพรวมการสำรวจกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน

สรุปจำนวนผู้ร่วมตอบแบบสำรวจ

ทั้งหมด 40,936 คน
(ณ วันที่ 4 ก.ค. 65)
จากพื้นที่ 77 จังหวัดทั่วประเทศ

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแบ่งตามเพศและอายุ

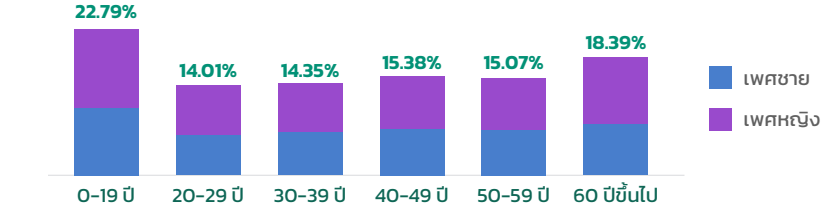

การกระจายรายได้ของผู้ตอบแบบสอบถาม

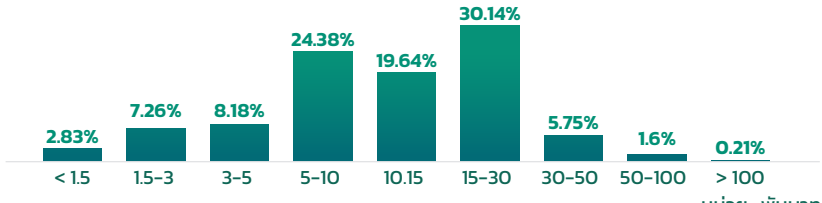

สัดส่วนของอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

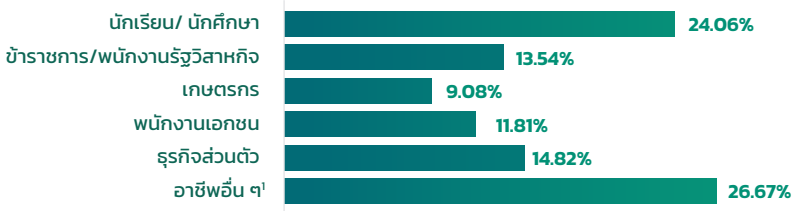

ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

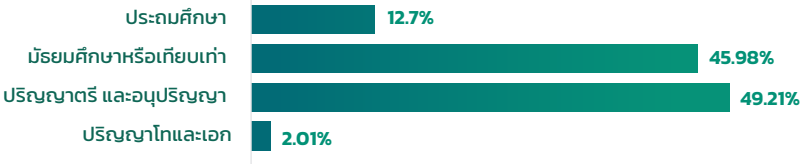

หมายเหตุ : [1]อาชีพอื่น ๆ ประกอบด้วย พ่อบ้าน/แม่บ้าน ไม่ได้ทำงาน และอื่น ๆ

ภาพรวมการสำรวจกลุ่มตัวอย่างภาคธุรกิจเอกชน

จำนวนผู้ร่วมตอบแบบสำรวจ **ทั้งหมด 3,816 คน**
(ณ วันที่ 4 ก.ค. 65)
จาก 6 ภูมิภาค

สัดส่วนบริษัทผู้ตอบแบบสำรวจแบ่งตามขนาดของบริษัท

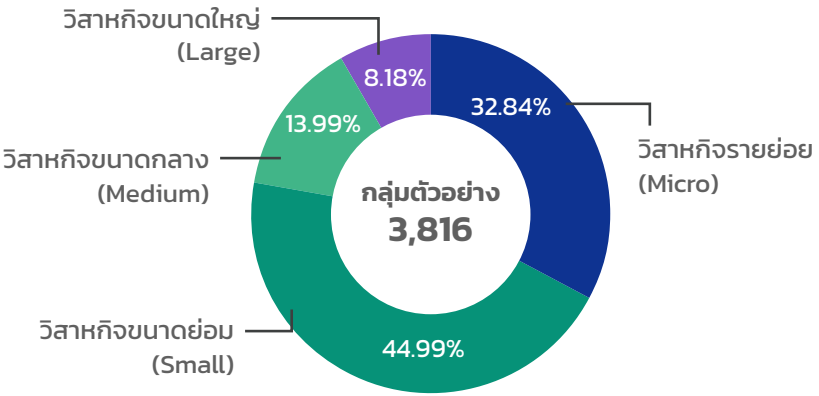

หมายเหตุ : อ้างอิงนิยามการแบ่งขนาดธุรกิจของ สสว.

สัดส่วนอุตสาหกรรมของบริษัทผู้ตอบแบบสอบถาม

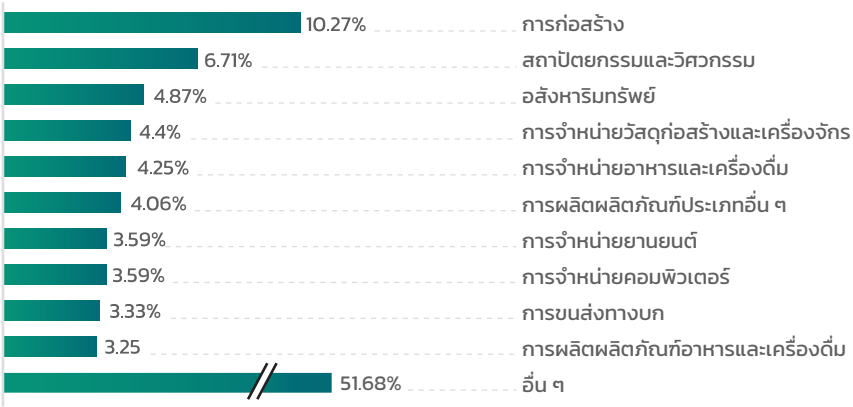

ภาพรวมการสำรวจ
กลุ่มตัวอย่างหน่วยงานบริการปฐมภูมิ

สรุปจำนวนผู้ตอบแบบสำรวจหน่วยงานบริการปฐมภูมิ

สัดส่วนหน่วยงานปฐมภูมิตอบแบบสำรวจแบ่งตามประเภทหน่วยงาน

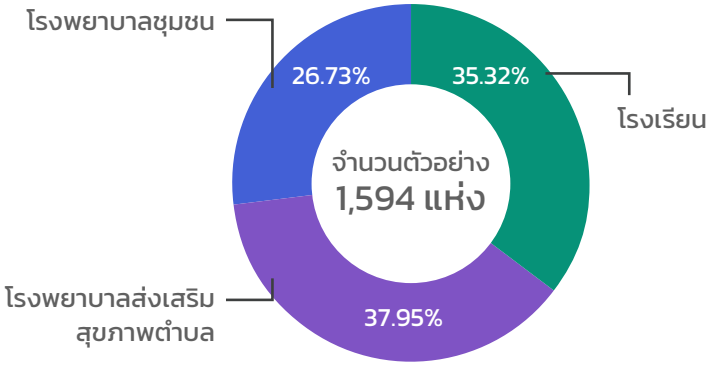

สัดส่วนหน่วยงานปฐมภูมิตอบแบบสำรวจแบ่งตามพื้นที่

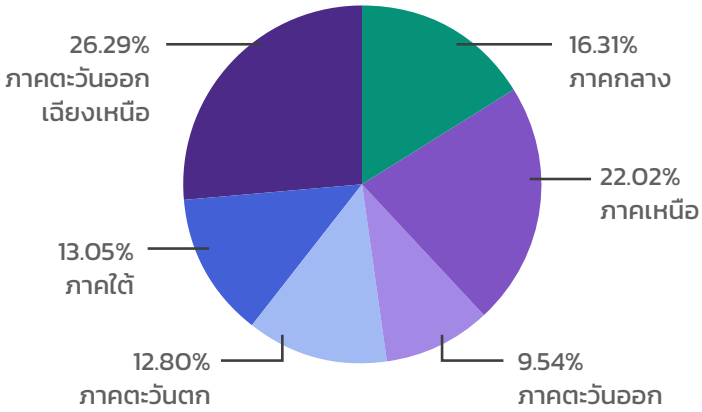

ผลการศึกษาและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัล ของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2565

มิติที่ 1 การเข้าถึง (Access)

การเข้าถึงและเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต

เป็นปัจจัยหนึ่งที่ใช้ชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศ เพราะสะท้อนถึงความสามารถของคนไทยในการเชื่อมต่อและรับบริการออนไลน์ต่าง ๆ

จากข้อมูลในปี 2565 ไตรมาส 2

ครัวเรือนไทยมีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต

คิดเป็นร้อยละ 88.0

ซึ่งเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 85.2 ในปีก่อนหน้า

โดยการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือน **ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล**

มีความเหลื่อมล้ำเพียงร้อยละ 6.60

ซึ่งลดลง (ดีขึ้น) จากปีก่อนหน้าที่อยู่ที่ร้อยละ 7.20

ในปี 2564 คนไทย 12.75 ล้านคน

มีการใช้อินเทอร์เน็ตประจำที่ (อินเทอร์เน็ตบ้าน)

คิดเป็น 19 คน
ต่อประชากร 100 คน

และมีผู้ลงทะเบียนใช้อินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่
(อินเทอร์เน็ตโทรศัพท์เคลื่อนที่)

กว่า 97 คน
ต่อประชากร 100 คน

ความเร็วอินเทอร์เน็ตเฉลี่ยในการดาวน์โหลด
ของประเทศไทย ปี 2564

229.95 Mbps
สำหรับอินเทอร์เน็ตบ้าน
(ปีก่อนหน้า 168.81 Mbps)

67.99 Mbps
สำหรับอินเทอร์เน็ต
โทรศัพท์เคลื่อนที่
(ปีก่อนหน้า 35.30 Mbps)

ร้อยละ 95.35

คือสัดส่วนการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
ประเภทใยแก้วนำแสง ในปี 2564
เพิ่มสูงขึ้นจากปี 2563 (ร้อยละ 58.22)

xDSL
Cable
Fibre

แสดงให้เห็นว่าผู้ใช้เกินกว่า 9 ใน 10
มีการเปลี่ยนจากอินเทอร์เน็ตประเภท xDSL
และ Cable มาเป็นเทคโนโลยี Fibre Optic

นอกจากนี้ อุปกรณ์ IoT ต่าง ๆ ยังได้รับความนิยม
โดยมีซิมการ์ดที่ลงทะเบียนของอุปกรณ์ต่ออุปกรณ์
(M2M) 1.72 ล้านซิมการ์ด คิดเป็น 2.60 ซิมการ์ด
ต่อประชากรไทย 100 คน

ภาคธุรกิจเอกชน

การติดตั้งอินเทอร์เน็ตประจำที่ในปี 2565

คิดเป็นร้อยละ 91.53

โดยบริษัทกว่าร้อยละ 63.92
ติดตั้งและใช้งานอินเทอร์เน็ต
ความเร็วสูงกว่า 30 Mbps

ภาคธุรกิจเอกชนมีสัดส่วนการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลาย
โดยเทคโนโลยีที่ธุรกิจเข้าถึงมากที่สุด 3 อันดับแรก

1

ร้อยละ 86.29
เทคโนโลยีการวิเคราะห์ข้อมูล

2

ร้อยละ 66.16
เทคโนโลยี 5G

3

ร้อยละ 61.37
เทคโนโลยี Cloud

ส่วนหน่วยงานบริการปฐมภูมิ
ได้แก่ โรงเรียน โรงพยาบาลส่งเสริม
สุขภาพตำบล โรงพยาบาลชุมชน
มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต คิดเป็น
สัดส่วน ร้อยละ 95.17

ผลการศึกษาและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัล ของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2565

มิติที่ 2 การใช้งาน (Use)

การใช้งานอินเทอร์เน็ตของคนไทย
สะท้อนให้เห็นการดำเนินกิจกรรมดิจิทัล
และกิจกรรมออนไลน์ของประชาชนในต่าง ๆ

จากการสำรวจในปี 2565
ประชากรที่อยู่ในช่วงอายุ 6 ปีขึ้นไป

มีการใช้งานอินเทอร์เน็ต
คิดเป็นร้อยละ 85.0
โดยใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยวันละ 7 ชั่วโมง 4 นาที

ทั้งนี้ ปริมาณการใช้ข้อมูลเฉลี่ยต่อเดือน
ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ ในปี 2564 อยู่ที่
24.29 กิกะไบต์/เดือน/ผู้ใช้บริการ
ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่ใช้งานเพียง
18.00 กิกะไบต์/เดือน/ผู้ใช้บริการ เท่านั้น
แสดงให้เห็นว่าคนไทยมีการใช้งานอินเทอร์เน็ต
สูงขึ้น โดยเฉพาะการใช้งานในกิจกรรม
ติดต่อสื่อสาร ความบันเทิง รวมถึง
การซื้อ-ขายสินค้า/บริการออนไลน์

บริการภาครัฐออนไลน์ที่คนไทยนิยมใช้งานมากที่สุด ในปี 2565

อันดับ

1. ลงทะเบียน/รับสิทธิ์/ตรวจสอบสิทธิ์ โครงการภาครัฐ เช่น คนละครึ่ง ไทยชนะ **ร้อยละ 77.14**
2. ติดตามข่าวสารจากภาครัฐ เช่น ภาพรวมโควิด **ร้อยละ 49.04**
3. ชำระค่าไฟ/ค่าน้ำ/ค่าโทรศัพท์/ค่าสาธารณูปโภคต่าง ๆ **ร้อยละ 36.08**
4. ยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา/นิติบุคคล/อื่น ๆ ออนไลน์ **ร้อยละ 28.52**
5. ลงทะเบียน/รับสิทธิ์/ตรวจสอบสิทธิ์ ประกันสังคม **ร้อยละ 25.95**

ข้อมูลจากการสำรวจของ สพธอ. ในปี 2565
พบว่า คนไทย ร้อยละ 23.69 มีการซื้อสินค้าสินค้า/บริการ
ผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต ในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา

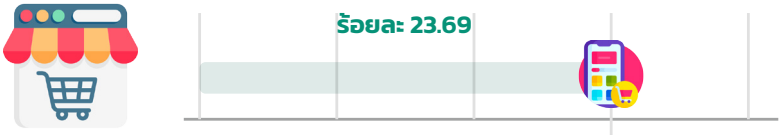

ส่วนการชำระเงินทางออนไลน์

คนไทยโดยเฉลี่ยมีการใช้งาน Mobile Banking ในปี 2564
มากถึง 8.65 แสนบาทตลอดทั้งปี (ทั้งการรับเงินและโอนไปให้ผู้อื่น)
สูงขึ้นจากปีก่อนหน้าที่มีการใช้งาน 6.07 แสนบาท

นอกจากนี้ คนไทยกว่าร้อยละ 44.98

มีการทำธุรกรรมยื่นภาษีผ่านช่องทางออนไลน์ ในปี 2564 ซึ่งเพิ่มมากขึ้นจากปีก่อนหน้า (ร้อยละ 42.44) เช่นเดียวกับภาคธุรกิจเอกชนที่ใช้บริการออนไลน์ดังกล่าวเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 10.62 ในปี 2563 เป็นร้อยละ 12.39 ในปี 2564

ในปี 2565
ธุรกิจเอกชนไทย

มีการจัดจำหน่ายสินค้า/บริการทางออนไลน์
คิดเป็นร้อยละ 40.39

นอกจากนี้ **ธุรกิจเอกชนไทย**บางส่วนได้เริ่มนำ
เทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้ในการประกอบธุรกิจ ได้แก่

การใช้งานเว็บไซต์/โฮมเพจ
ในการประกอบธุรกิจ
ร้อยละ 62.46

การใช้บริการคลาวด์
ร้อยละ 27.92

การใช้เทคโนโลยี
Data Analytics
ร้อยละ 69.90

เทคโนโลยี Robotic
ร้อยละ 1.04

เทคโนโลยี AI
ร้อยละ 40.49

เทคโนโลยี IoT
ร้อยละ 4.20

เทคโนโลยี 5G
ร้อยละ 5.70

เช่นเดียวกับ **หน่วยงานบริการปฐมภูมิ**
ที่ได้เริ่มนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้เช่นกัน ได้แก่

เทคโนโลยี Data Analytics
ร้อยละ 13.32

เทคโนโลยี AI
ร้อยละ 14.11

เทคโนโลยี 5G
ร้อยละ 47

เทคโนโลยีคลาวด์
ร้อยละ 86.35

สำหรับ **หน่วยงานภาครัฐไทย** มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้กับ
การปฏิบัติงานและบริการประชาชนเช่นกัน โดยมีการใช้งาน

เทคโนโลยี Data Analytics
ร้อยละ 13.32

เทคโนโลยี AI
ร้อยละ 4.61

เทคโนโลยี 5G
ร้อยละ 8.90

เทคโนโลยีคลาวด์
ร้อยละ 86.35

นอกจากนี้ ในการให้บริการระบบคลาวด์กลางภาครัฐ
(GDCC) ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
มีหน่วยงานภาครัฐมาขอใช้บริการแล้วกว่า 902 หน่วยงาน

GDCC
Government Data Center and Cloud Service

(ข้อมูล ณ เดือน พฤษภาคม 2565)

ผลการศึกษาและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัล ของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2565

มิติที่ 3 นวัตกรรม (Innovation)

การลงทุนในเทคโนโลยีดิจิทัลของภาคธุรกิจและภาคอุตสาหกรรม
เป็นตัวชี้วัดในการบ่งชี้การกระจายตัวของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT Diffusion) ในภาคเศรษฐกิจ

ในปี 2564
ภาคอุตสาหกรรม ICT
มีการลงทุนในเทคโนโลยีดิจิทัล

5.37 แสนล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 3.32 ของมูลค่า GDP ประเทศ

กลุ่มธุรกิจในภาคอุตสาหกรรมข้อมูลข่าวสาร

มีการลงทุนวิจัยและพัฒนา (R&D)
กว่า 15,517.89 ล้านบาท ในปี 2562
หรือราวร้อยละ 0.09 ของ GDP ประเทศ

ส่งผลให้ประเทศไทยมีจำนวนการยื่นคำขอสิทธิบัตร ในสาขา IT เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
โดยปี 2564 มีการยื่นขอจดทะเบียนสิทธิบัตร 64 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.38 ของจำนวนการยื่นสิทธิบัตรสิ่งประดิษฐ์ทั้งหมด

ประเทศไทยมีนักลงทุนเข้ามาลงทุนใน Start-up

ภาคธุรกิจ ICT ราว 1.02 หมื่นล้านบาท ในปี 2564 หรือคิดเป็นร้อยละ 0.063 ของมูลค่า GDP ประเทศ

โดยธุรกิจจัดตั้งใหม่ที่มีอายุธุรกิจไม่เกิน 2 ปี ในปี 2564 มีจำนวนกว่า 2 แสนราย หรือคิดเป็นร้อยละ 24.57 ของผู้ประกอบการที่ยังดำเนินการอยู่ทั้งหมด

ตัวชี้วัดด้านนวัตกรรมอื่นที่น่าสนใจ อาทิ

สัดส่วนผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม (STEM) ปี 2564 คิดเป็นร้อยละ 22.21 ของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด ซึ่งใกล้เคียงกับในปีก่อนหน้าที่อยู่ที่ร้อยละ 22.86

ในปี 2563 ภาคอุตสาหกรรมการผลิตของไทยมีการใช้หุ่นยนต์การผลิต 69.39 หุ่นยนต์ต่อแรงงานในโรงงานผลิต 10,000 คน ซึ่งตัวเลขดังกล่าวเพิ่มขึ้นจาก 58.81 หุ่นยนต์ ในปี 2562

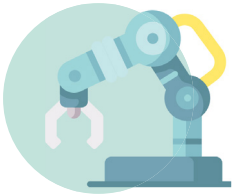

ผลการศึกษาและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัล ของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2565

มิติที่ 4 อาชีพ (Jobs)

เศรษฐกิจถูกขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ส่งผลให้ภาคธุรกิจในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ต้องการแรงงานที่มีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และทักษะด้านดิจิทัล ถึงกระนั้น ผลกระทบจากเศรษฐกิจโดยรวมยังคงส่งผลต่อตลาดแรงงานดิจิทัลของประเทศ

โดยในปี 2564

ประเทศไทยมีผู้ทำงานในตำแหน่งงาน
ที่เกี่ยวข้องกับด้าน IT และดิจิทัล ราว 1.29 ล้านคน

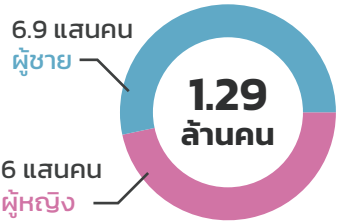

คิดเป็นร้อยละ 3.42
ของแรงงานทั้งหมดในตลาดแรงงาน

รายได้โดยเฉลี่ยของแรงงาน
ที่มีตำแหน่งงานด้าน ICT

อยู่ที่ 25,679 บาทต่อเดือน

ผลิตภาพของแรงงาน
ในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
กับเทคโนโลยีดิจิทัล

อยู่ที่ 3.34 แสนบาทต่อคนต่อปี

หากประเมินแรงงานทั้งหมดที่อยู่ในภาคธุรกิจ
ที่เกี่ยวข้องกับด้านดิจิทัล ไทยจะมีแรงงานที่อยู่ใน
ภาคส่วนดังกล่าวกว่า 12.9 ล้านคน
หรือคิดเป็นร้อยละ 34.40 ของแรงงานทั้งประเทศ

จากผลสำรวจ ปี 2565

พบว่า สถานประกอบการราวร้อยละ 5.74

รายงานว่ามีความยากในการจัดหาและว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ภาคธุรกิจเอกชนส่วนใหญ่ได้ดำเนินการจัดอบรมหรือฝึกทักษะดิจิทัลเพื่อพัฒนาบุคลากรภายในองค์กร คิดเป็นร้อยละ 52.5

อย่างไรก็ตาม การสำรวจยัง**พบว่าตัวพนักงานที่มีทักษะไม่สอดคล้องกับหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีสัดส่วนร้อยละ 35.02**

ทั้งนี้ ในปี 2564 **ผู้สำเร็จการศึกษาสาขา STEM** มีราว 289,159 คน **คิดเป็นร้อยละ 22.21** ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด

ในปี 2564 รัฐบาลมีการใช้จ่ายนโยบายด้านตลาดแรงงานมากกว่า 7 หมื่นล้านบาท ต่อปี คิดเป็นร้อยละ 0.43 ต่อจีดีพี เพื่อช่วยเหลือแรงงานที่ได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจ และผลกระทบของโควิด-19

มิติที่ 5 สังคม (Society)

การพัฒนาของเทคโนโลยีดิจิทัลช่วยยกระดับคุณภาพชีวิต และอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน นอกจากนี้ ยังสามารถช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่เกิดขึ้นได้ โดยการสร้างการเข้าถึงและใช้งานอินเทอร์เน็ตให้กับทุกภาคส่วนเพื่อสร้างโอกาสที่มากยิ่งขึ้น

จากผลสำรวจในปี 2565 พบว่า

คนไทยในกลุ่มผู้สูงอายุ (55-74 ปี) มีการใช้งานอินเทอร์เน็ต
เพียงร้อยละ 63.1

ขณะที่ครัวเรือนที่มีระดับรายได้ไม่สูงมาก (อยู่ในช่วงร้อยละ 25 ที่ต่ำที่สุด) มีการใช้งานอินเทอร์เน็ต
เพียงร้อยละ 73.4

ตัวเลขดังกล่าวยังถือว่าน้อยหากเปรียบเทียบกับสัดส่วนการใช้งานโดยเฉลี่ยของคนไทยทั้งประเทศ

ทั้งนี้ คนไทยกว่าร้อยละ 79.60
มีการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อเข้าถึงข้อมูลข่าวสารออนไลน์

ผลสำรวจในปี 2565 พบว่า

คนไทยกว่าร้อยละ 78.60

มีการใช้อุปกรณดิจิทัล อาทิ เครื่องคอมพิวเตอร์/โน๊ตบุ๊ก/แท็บเล็ต ประกอบการทำงานทางไกล

ทั้งนี้ **ความเหลื่อมล้ำทางสังคมในไทยมีแนวโน้มการปรับตัวที่ดีขึ้น** โดย**กลุ่มผู้หญิงไทยที่มีทักษะการเขียนโปรแกรม** ซึ่งเป็นทักษะที่กำลังเป็นที่ต้องการของธุรกิจดิจิทัล **มีสัดส่วนมากขึ้น**จากเดิมร้อยละ 12.10 ในปี 2564 เป็นร้อยละ 14.77 ในปี 2565

ผู้หญิงไทยมีสัดส่วนการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตร้อยละ 83.6 ใกล้เคียงกับผู้ชายไทย ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 86.6

นอกจากนี้ **คนไทยที่จบการศึกษาระดับอนุปริญญาและอุดมศึกษาขึ้นไป มีสัดส่วนการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตที่สูงกว่าคนไทยที่จบการศึกษาระดับต่ำกว่าราว**ร้อยละ 20.9

สำหรับจากการประเมินทักษะการอ่าน การคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ และเชิงวิทยาศาสตร์ (PISA Test)

พบว่า เด็กนักเรียนไทยส่วนใหญ่ยังมีระดับทักษะด้านดังกล่าวระดับปานกลางถึงต่ำ

โดยในปี 2561 ร้อยละ 2.65 ของกลุ่มนักเรียนไทยในช่วงอายุ 15-16 ปี ได้คะแนนผลประเมิน PISA ความฉลาดด้านการอ่านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ในระดับสูง (ระดับ 5 ขึ้นไป) อย่างน้อย 1 วิชา

ส่วนการพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทำให้เกิดการเพิ่มขึ้นของขยะอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศอีกด้วย

โดยในปี 2562 ปริมาณขยะอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยมีมากถึง **621 กิโลตันต่อปี**

9.2 KG

หรือคิดเป็น 9.2 กิโลกรัมต่อคนต่อปี

ความตระหนักรู้ในเทคโนโลยีดิจิทัล

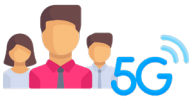

	ภาคประชาชน	ภาคธุรกิจ	ภาคปฐมภูมิ
1	เทคโนโลยี 5G **ร้อยละ 43.84**	เทคโนโลยี 5G **ร้อยละ 52.73**	เทคโนโลยี Cloud **ร้อยละ 91.91**
2	เทคโนโลยี AI **ร้อยละ 33.78**	เทคโนโลยี Cloud **ร้อยละ 50.54**	เทคโนโลยี 5G **ร้อยละ 80.00**
3	เทคโนโลยี Cloud **ร้อยละ 32.47**	เทคโนโลยี Data Analytics **ร้อยละ 44.15**	เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things: IoT) **ร้อยละ 31.59**

ความตระหนักรู้ในกฎหมายดิจิทัล

ภาคประชาชน

1. พ.ร.บ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มากที่สุด **ร้อยละ 38.96**
2. พ.ร.บ. การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ **ร้อยละ 33.74**
3. พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **ร้อยละ 30.41**

ภาคธุรกิจเอกชน

พบว่า บริษัทผู้ตอบแบบสำรวจมากกว่า 1 ใน 2 อยู่ในระดับ "เคยได้ยิน" เกี่ยวกับกฎหมายดิจิทัล โดยมีการตระหนักรู้

1. พ.ร.บ. การบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัลมากที่สุด **ร้อยละ 44.02**
2. พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **ร้อยละ 39.33**
3. พ.ร.บ. การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ **ร้อยละ 39.27**

หน่วยงานบริการปฐมภูมิ

1. พ.ร.บ. การบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัลมากที่สุด **ร้อยละ 69.83**
2. พ.ร.บ. การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม **ร้อยละ 68.38**
3. พ.ร.บ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ **ร้อยละ 66.42**

มิติที่ 6 ความน่าเชื่อถือ (Trust)

ความเชื่อมั่นของภาคประชาชนและภาคธุรกิจ ในการใช้อินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยี

สามารถประเมินจากพฤติกรรมการใช้ ความกังวล และประสบการณ์ปัญหาที่เกี่ยวโยงกับเทคโนโลยี และข้อมูล เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเติบโต ของเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

ในปี 2564 **ผู้ที่ประสบกับปัญหาถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล หรือความเป็นส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 3.40** ซึ่งเป็นปัญหาทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่ประชาชนพบเจอมากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 รองจากปัญหาอุปกรณ์ติดไวรัส

นอกจากนี้ **คนไทยที่เคยให้ข้อมูลส่วนบุคคลทางอินเทอร์เน็ต มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 64.1** โดยกลุ่มคนที่เคยให้ข้อมูลส่วนบุคคลทางอินเทอร์เน็ตมากคือ **กลุ่มคน Gen Y (อายุ 22-41 ปี) คิดเป็นร้อยละ 70.70**

สำหรับความน่าเชื่อถือของข้อมูลในสื่อออนไลน์

พบว่า **คนไทยกว่าร้อยละ 82.22 พบปัญหาข่าวปลอมในสื่อสังคมออนไลน์** โดยพบเจอข่าวปลอมบน Social Media และ Chat Appliction มากที่สุด

คนไทยมีความกังวลในการซื้อสินค้า/บริการออนไลน์

กังวลในระบบความปลอดภัยของระบบการชำระเงิน คิดเป็นร้อยละ 17.33

กังวลในการส่งคืนสินค้า คิดเป็นร้อยละ 19.77

ในด้านการรักษาความปลอดภัยทางเทคโนโลยีสารสนเทศของภาคธุรกิจ **ผู้ประกอบการไทยกว่าร้อยละ 36.09 ดำเนินการรักษาความปลอดภัยทาง ICT โดยบุคลากร/ลูกจ้างของตนเอง** โดยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปีก่อนหน้าที่มีสัดส่วนร้อยละ 28.60

นอกจากนี้ หน่วยงานภาครัฐอย่างกระทรวงสาธารณสุข **มีการเผยแพร่ข้อมูลสุขภาพของประชาชนแก่หน่วยงานภายนอกผ่านระบบ Health Data Center (HDC) คิดเป็นร้อยละ 95** เว้นแต่ข้อมูลส่วนบุคคล ดังที่กระทรวงสาธารณสุขมีการปฏิบัติตามประกาศ พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 (PDPA)

ผลการศึกษาและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัล ของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2565

มิติที่ 7 การเปิดเสรีของตลาด (Market Openness)

ภาคธุรกิจสามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลมาปรับใช้

เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า /บริการ อีกทั้งสร้างโอกาสในการเข้าถึงตลาดที่ง่ายมาขึ้น โดยอาศัยการค้าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือ e-Commerce กลายเป็นหนึ่งในการทำการค้าที่ทวีความสำคัญมากขึ้น ไม่เพียงแต่การจำหน่ายสินค้า /บริการภายในประเทศ แต่ยังรวมไปถึงการส่งและนำเข้าระหว่างประเทศ (การค้าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์แบบข้ามพรมแดน)

ในปี 2565 **ผู้ประกอบการไทยราว 1 ใน 4 หรือร้อยละ 26.29 มีการส่งออกสินค้าออนไลน์** สูงขึ้นจากปีก่อนหน้าที่มีสัดส่วนร้อยละ 3.2 เนื่องด้วยแพลตฟอร์ม e-Marketplace ในไทยเปิดให้มีการจำหน่ายสินค้าไปยังต่างประเทศมากขึ้น

สัดส่วนของการค้าระหว่างประเทศในธุรกิจที่มีการให้บริการแบบดิจิทัลในปี 2564 ที่มีสัดส่วน**คิดเป็นร้อยละ 15.72** ซึ่งเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปี 2563 ที่มีสัดส่วนร้อยละ 15.62

อย่างไรก็ตาม มูลค่าการค้าสินค้า ICT ระหว่างประเทศในปี 2564 กลับมีเพียงร้อยละ 10.83 ของมูลค่าการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งลดลงจากปี 2563 (ร้อยละ 12.92) จากปัญหาการแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านและแนวโน้มทดแทนด้วยเทคโนโลยีใหม่

ในอดีต ประเทศไทยมีมูลค่าเพิ่มของการส่งออกสินค้าจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในปี 2558 คิดเป็นร้อยละ 23.14 ต่อมูลค่าการส่งออกสินค้าของอุตสาหกรรมการผลิตทั้งหมด

ผลการศึกษาและจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาด้านดิจิทัล ของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2565

มิติที่ 8 การเติบโตและสภาพความเป็นอยู่ (Growth & Well-being)

เทคโนโลยีดิจิทัล ไม่เพียงแต่จะช่วยสร้างความสะดวกสบายและยกระดับคุณภาพชีวิตให้แก่ผู้ใช้งาน หากแต่ยังเป็นปัจจัยที่ช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับกิจกรรมทางเศรษฐกิจของประเทศและนำไปสู่การพัฒนาและเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดด

จากผลการสำรวจเมื่อปี 2561

นักเรียนไทยอายุ 15-16 ปี ที่เริ่มใช้งานอินเทอร์เน็ตครั้งแรกเมื่ออายุ 6 ปี หรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 14.60 ตัวชี้วัดดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนไทยเริ่มใช้งานอินเทอร์เน็ตค่อนข้างช้าเมื่อเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว

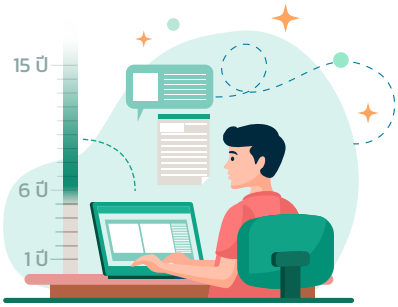

โดยนักเรียนส่วนมากใช้อินเทอร์เน็ตระหว่างวันธรรมดา

ภายนอกโรงเรียน

คิดเป็นร้อยละ 37.26

ภายในโรงเรียน

คิดเป็นร้อยละ 23.42

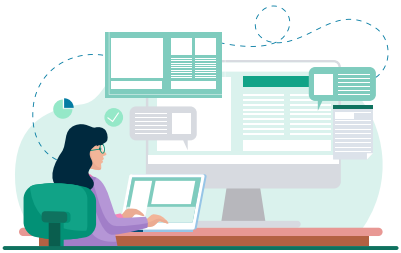

ในการสำรวจปี 2565 พบว่า มีนักเรียนที่รู้สึกเป็นกังวลเมื่อไม่สามารถใช้งานหรือเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ มากถึงร้อยละ 78.42 นอกจากนี้ นักเรียนกว่าร้อยละ 59.94 รู้สึกเครียดกับการเรียนทางไกล

สำหรับกลุ่มวัยทำงาน

คนไทยที่ทำงานทางไกลจากที่บ้าน สัปดาห์ละครั้ง หรือมากกว่า **มีสัดส่วนมากถึงร้อยละ 78.60 ในปี 2565 โดยคนกลุ่มนี้มากกว่าร้อยละ 54.12** รู้สึกเครียดในการทำงานทางไกล

ทั้งนี้ผลสำรวจชี้ให้เห็นว่า มีลูกจ้างที่เกิดความเครียดระหว่างการทำงานที่มีการใช้งานคอมพิวเตอร์เป็นระยะเวลานาน ๆ สูงถึงร้อยละ 85.90 สะท้อนถึงสภาพจิตใจของแรงงานไทยที่ควรได้รับการดูแลและส่งเสริมให้มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้น

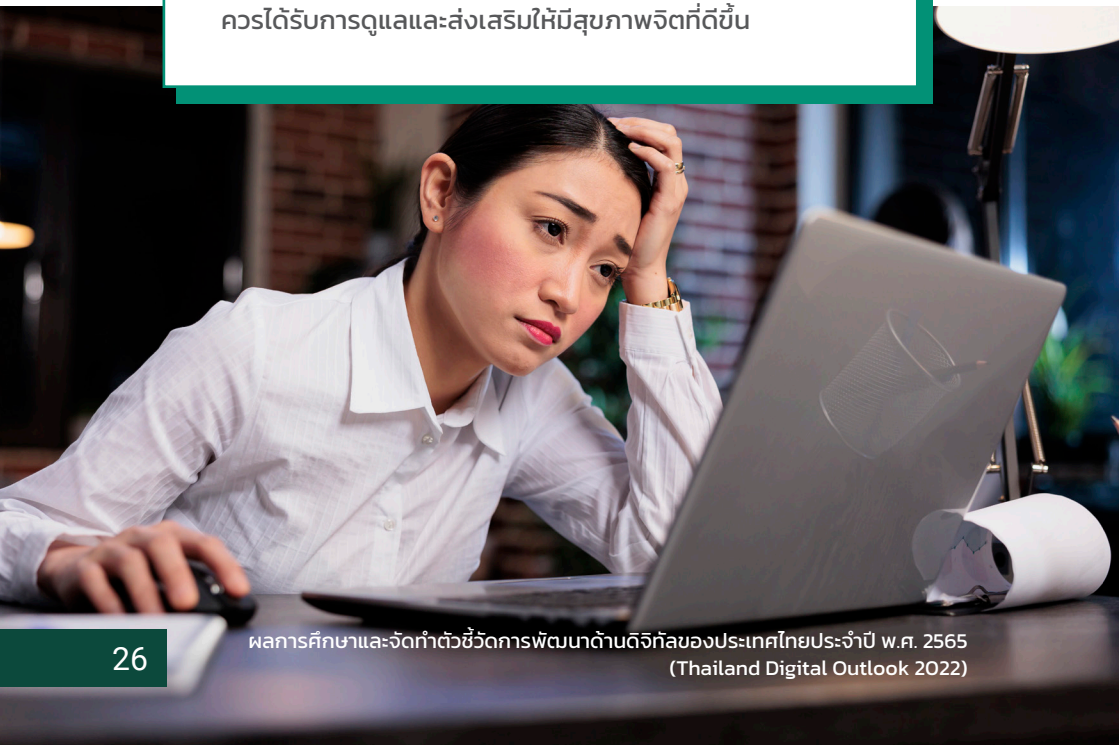

ในปี 2564
อัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปี
ของมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นในภาคธุรกิจดิจิทัล

คิดเป็นร้อยละ 11.90

โดยมีสัดส่วนของมูลค่าเพิ่มมาจากกลุ่มธุรกิจที่มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลระดับปานกลางค่อนสูงจนถึงระดับสูง* คิดเป็นร้อยละ 50.90 ของมูลค่าเพิ่มทั้งหมดภายในประเทศ

* กลุ่มธุรกิจที่มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลระดับปานกลางค่อนสูง เช่น กลุ่มการผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ทางทัศนศาสตร์ กลุ่มกิจกรรมการจัดผังรายการโทรทัศน์ และกิจกรรมการแพร่ภาพกระจายเสียง กลุ่มการผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า เป็นต้น กลุ่มธุรกิจที่มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลระดับสูง เช่น กลุ่มกิจกรรมการจัดทำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง กลุ่มโทรคมนาคม กลุ่มกิจกรรมการบริการสารสนเทศ เป็นต้น

สรุปการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2565 เปรียบเทียบข้อมูลกับกลุ่มประเทศ OECD

องค์การ OECD ได้มีการจัดทำชุดตัวชี้วัดจำนวน 54 ตัวชี้วัด ในชื่อ “Going Digital Toolkit” สำหรับนำไปเปรียบเทียบผลการดำเนินนโยบายด้านดิจิทัลของประเทศสมาชิก OECD ทั้งนี้ ในโครงการศึกษา Thailand Digital Outlook ประจำปี พ.ศ. 2565 สดช. ได้ทำการเปรียบเทียบข้อมูลของไทยกับกลุ่มประเทศ OECD ครอบคลุม 46 ตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้

การพัฒนาด้านดิจิทัลของไทยในมิติการเข้าถึง (Access)

▶ ผู้ลงทะเบียนใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงประจำที่ต่อประชากร 100 คน (A1)

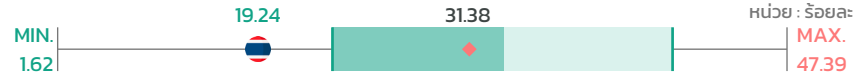

▶ จำนวนซิมการ์ดที่ลงทะเบียนของอุปกรณ์ต่ออุปกรณ์ (M2M) ต่อจำนวนประชากร 100 คน (A2)

▶ ผู้ลงทะเบียนใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเคลื่อนที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน (A3)

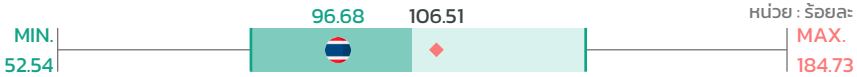

▶ สัดส่วนของครัวเรือนที่มีอินเทอร์เน็ตเข้าถึง (A4)

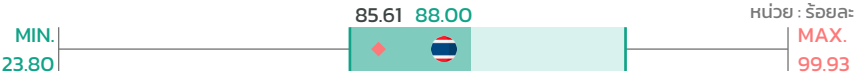

▶ สัดส่วนของภาคธุรกิจที่ติดตั้งอินเทอร์เน็ตความเร็ว 30 เมกะบิตต่อวินาที หรือมากกว่า (A5)

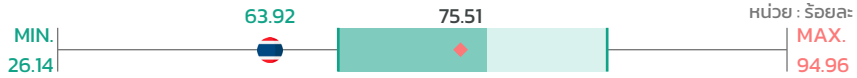

▶ สัดส่วนของประชากรที่เข้าถึงสัญญาณอินเทอร์เน็ตโทรศัพท์มือถือ 4G ขึ้นไป (A6)

▶ ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ระหว่างครัวเรือนในพื้นที่เขตเมืองและนอกเมือง (A7)

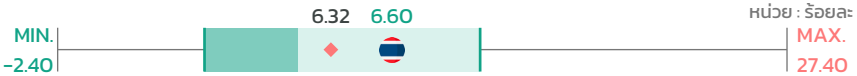

หมายเหตุ: ข้อมูลของกลุ่มประเทศ OECD ได้ดาวน์โหลดจากฐานข้อมูล OECD Going Digital Toolkit เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2565

จากการเปรียบเทียบผลการพัฒนาดิจิทัล
ในประเทศไทยกับกลุ่มประเทศสมาชิกใน OECD

สำหรับมิติการเข้าถึง พบว่า การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของไทยยังไม่สูงมากทั้งในภาคประชาชนและภาคธุรกิจ โดยสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตประจำที่ของคนไทยและภาคธุรกิจยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ OECD

ส่วนการใช้งานอินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ของประชาชนและของครัวเรือนอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับความเหลื่อมล้ำของครัวเรือนที่มีอินเทอร์เน็ตเข้าถึง สื่อถึงความครอบคลุมของสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่ควรได้รับการพัฒนาให้เข้าถึงประชาชนในบริเวณนอกเขตเทศบาลมากขึ้น แม้ว่าจะมีสัดส่วนของประชากรที่เข้าถึง 4G ในระดับค่อนข้างสูงแล้วก็ตาม

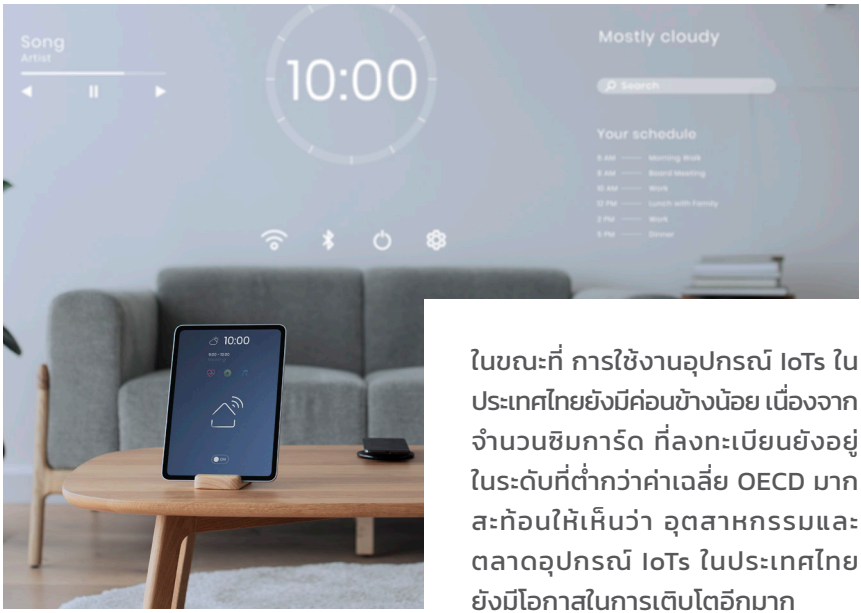

ในขณะที่ การใช้งานอุปกรณ์ IoTs ในประเทศไทยยังมีค่อนข้างน้อย เนื่องจากจำนวนซิมการ์ด ที่ลงทะเบียนยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย OECD มาก สะท้อนให้เห็นว่า อุตสาหกรรมและตลาดอุปกรณ์ IoTs ในประเทศไทยยังมีโอกาสในการเติบโตอีกมาก

การพัฒนาด้านดิจิทัลของไทยในมิติการใช้งาน (Use)

สัดส่วนของบุคคลทั่วไปช่วงอายุ 16-74 ปี ที่เป็นผู้ใช้อินเทอร์เน็ต (U1)

สัดส่วนของบุคคลทั่วไปช่วงอายุ 16-74 ปี ที่เป็นผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต ที่มีการใช้บริการภาครัฐแบบดิจิทัล (U2)

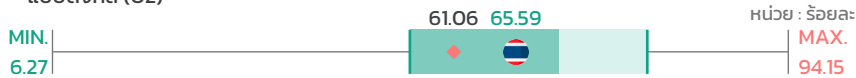

สัดส่วนของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่ซื้อสินค้า/บริการผ่านช่องทางออนไลน์ในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา (U3)

สัดส่วนของผู้ประกอบการขนาดย่อมที่มีการจัดจำหน่ายสินค้าหรือบริการผ่านช่องทางออนไลน์ในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา (U4)

สัดส่วนจำนวนธุรกิจที่มีเว็บไซต์ออนไลน์ (U5)

สัดส่วนผู้ประกอบการที่มีการซื้อบริการคลาวด์ (U6)

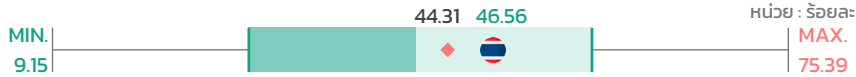

ข้อมูลเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ (U7)

หมายเหตุ: ข้อมูลของกลุ่มประเทศ OECD ได้ดาวน์โหลดจากฐานข้อมูล OECD Going Digital Toolkit เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2565

จากการเปรียบเทียบผลการพัฒนาดิจิทัล
ในประเทศไทยกับกลุ่มประเทศสมาชิกใน OECD

สำหรับมิติการใช้งาน พบว่า สัดส่วนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในไทยใกล้เคียงกับกลุ่มประเทศ OECD แต่ปริมาณข้อมูลเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ของไทยจะอยู่ในระดับสูงกว่าในประเทศ OECD ค่อนข้างมาก

สัดส่วนการใช้บริการภาครัฐแบบดิจิทัลของไทยยังอยู่ในระดับปานกลาง แต่การซื้อสินค้า/บริการผ่านช่องทางออนไลน์ของคนไทยยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่ากลุ่มประเทศ OECD

ภาคธุรกิจไทยส่วนใหญ่มีการใช้เว็บไซต์ที่ค่อนข้างน้อย เนื่องจากมีช่องทางอื่นที่สามารถประชาสัมพันธ์ได้ เช่น Social Media ช่องทาง e-Marketplace เป็นต้น ในขณะเดียวกันบริษัทไทยเริ่มให้ความสำคัญกับการจัดเก็บข้อมูลบนระบบคลาวด์และใช้บริการคลาวด์แบบมีค่าใช้จ่ายอย่างแพร่หลายมากขึ้น

การพัฒนาด้านดิจิทัลของไทยในมิติด้านนวัตกรรม (Innovation)

ร้อยละของการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อจีดีพี (I1)

ร้อยละของค่าใช้จ่ายในการลงทุนวิจัยและพัฒนา (R&D) ของกลุ่มธุรกิจในภาคอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อจีดีพี (I2)

ร้อยละของมูลค่าการลงทุนของธุรกิจเงินร่วมทุนในภาคธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ต่อจีดีพี (I3)

สัดส่วนของผู้ประกอบการจัดตั้งใหม่ (อายุธุรกิจไม่เกิน 2 ปี) ต่อจำนวนผู้ประกอบการทั้งหมด (I4)

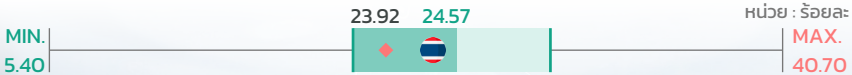

หมายเหตุ: ข้อมูลของกลุ่มประเทศ OECD ได้ดาวน์โหลดจากฐานข้อมูล OECD Going Digital Toolkit เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2565

จากการเปรียบเทียบผลการพัฒนาดิจิทัล
ในประเทศไทยกับกลุ่มประเทศสมาชิกใน OECD

สำหรับมิตินวัตกรรม พบว่า สัดส่วนมูลค่าการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม ICT ของไทยต่อมูลค่าจีดีพีอยู่ในระดับค่อนข้างสูง แต่สัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุน R&D ของอุตสาหกรรม ICT อยู่ในระดับต่ำ สะท้อนถึงการให้ความสำคัญกับการลงทุนและสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ของภาคอุตสาหกรรม ICT ไทยอาจยังน้อยอยู่ เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศ OECD

ส่วนการลงทุนของธุรกิจร่วมทุน (Venture Capital) ในอุตสาหกรรม ICT ในประเทศไทยถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง

ทั้งนี้ การจัดตั้งธุรกิจใหม่ในช่วง 1-2 ปี ที่ผ่านมา เกิดขึ้นในระดับใกล้เคียงกับกลุ่มประเทศสมาชิก OECD

การพัฒนาด้านดิจิทัลของไทยในมิติด้านอาชีพ (Jobs)

ร้อยละของตำแหน่งงานที่ต้องปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต่อจำนวนแรงงานทั้งหมด (J1)

สัดส่วนของการจ้างงานในภาคธุรกิจดิจิทัลต่อจำนวนการจ้างงานทั้งหมด (J2)

ร้อยละของลูกจ้างที่ได้รับการอบรม/ฝึกทักษะที่เกี่ยวข้องกับการทำงานต่อจำนวนการจ้างงานทั้งหมด (J3)

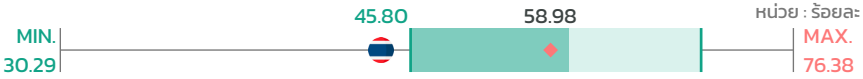

ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม และคณิตศาสตร์ ต่อผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด (J4)

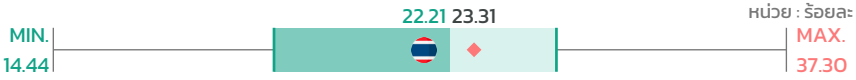

ร้อยละของการใช้จ่ายภาครัฐในการดำเนินนโยบายด้านตลาดแรงงาน ต่อจีดีพี (J5)

หมายเหตุ: ข้อมูลของกลุ่มประเทศ OECD ได้ดาวน์โหลดจากฐานข้อมูล OECD Going Digital Toolkit เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2565

จากการเปรียบเทียบผลการพัฒนาดิจิทัล
ในประเทศไทยกับกลุ่มประเทศสมาชิกใน OECD

สำหรับมิติอาชีพ พบว่า ตลาดแรงงานกลุ่ม ICT ในประเทศไทยยังมีสัดส่วนที่น้อย เมื่อเทียบกับตลาดแรงงานทั้งหมดในประเทศ รวมถึงเมื่อเทียบกับกลุ่มประเทศสมาชิก OECD ในขณะเดียวกัน สัดส่วนแรงงานที่ทำงานในภาคธุรกิจดิจิทัลก็อยู่ในระดับต่ำ

โดยสัดส่วนผู้สำเร็จการศึกษาในสาขา STEM ที่กำลังจะเข้าสู่ตลาดแรงงานของประเทศไทย มีปริมาณอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบกับ OECD

การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ เพื่อส่งเสริมตลาดแรงงานของประเทศไทยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเทียบกับกลุ่มประเทศสมาชิกใน OECD อย่างไรก็ตาม การให้ความสำคัญของภาคธุรกิจต่อการพัฒนาทักษะให้แก่ลูกจ้าง/พนักงานภายในองค์กรของภาคธุรกิจไทยยังไม่สูงมาก

การพัฒนาด้านดิจิทัลของไทยในมิติด้านสังคม (Society)

ร้อยละของบุคคลทั่วไปช่วงอายุ 55-74 ปี ที่ใช้อินเทอร์เน็ต (S1)

ร้อยละของบุคคลทั่วไปที่มีระดับรายได้ครัวเรือนอยู่ในช่วงร้อยละ 25 ที่ต่ำที่สุด (ควอไทล์ที่ 1) ที่ใช้อินเทอร์เน็ต (S2)

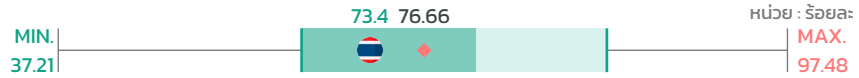

ร้อยละของบุคคลทั่วไปที่มีการใช้งานเครื่องมือดิจิทัลสำหรับการทำงานทางไกลจากที่บ้าน สัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือมากกว่า (S3)

สัดส่วนของผู้หญิงช่วงอายุ 16-24 ปี ที่สามารถเขียนโปรแกรมได้ (S4)

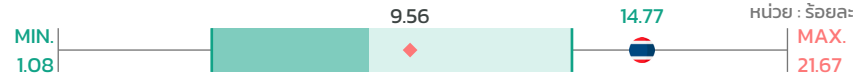

ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ช่วงอายุ 16-74 ปี (S5)

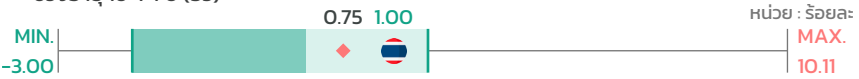

ร้อยละของนักเรียนช่วงอายุ 15-16 ปี ที่ได้คะแนนประเมิน PISA ความฉลาดด้านการอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ในระดับสูง (S6)

ปริมาณขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดขึ้นของประเทศ (S7)

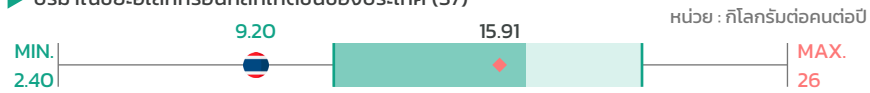

หมายเหตุ: ข้อมูลของกลุ่มประเทศ OECD ได้ดาวน์โหลดจากฐานข้อมูล OECD Going Digital Toolkit เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2565

จากการเปรียบเทียบผลการพัฒนาดิจิทัล
ในประเทศไทยกับกลุ่มประเทศสมาชิกใน OECD

สำหรับมิติสังคม พบว่า กลุ่มประชากรผู้สูงอายุและกลุ่มประชากรที่มีรายได้น้อย ยังมีการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในสัดส่วนที่ไม่สูงมาก จึงควรสนับสนุนให้ประชากรทั้ง 2 กลุ่มสามารถเข้าถึงและใช้อินเทอร์เน็ตได้สะดวกมากขึ้นและมีค่าใช้จ่ายน้อยลง

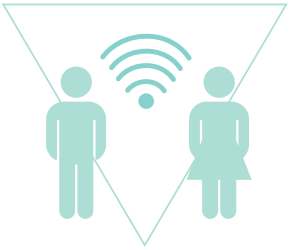

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างการใช้งานอินเทอร์เน็ตของผู้ชายและผู้หญิงของประเทศไทย พบว่า**การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ของเพศหญิงน้อยกว่าเพศชาย ใกล้เคียงกับหลายประเทศใน OECD** ที่ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตระหว่างเพศอยู่ในระดับต่ำ

หากพิจารณาทักษะการเขียนโปรแกรมของผู้หญิงไทย พบว่า **สัดส่วนผู้หญิงไทยในช่วงอายุ 16 – 24 ปี ที่เขียนโปรแกรมได้อยู่ในระดับค่อนข้างสูง** เมื่อเทียบกับประเทศ OECD ซึ่งสื่อถึงคนรุ่นใหม่มีทักษะการเขียนโปรแกรมที่เพิ่มขึ้น

ในกลุ่มคนทำงานสัดส่วนผู้ที่มีการทำงานทางไกลจากที่บ้านของไทยอยู่ในระดับสูง อันเนื่องมาจากผลกระทบของสถานการณ์การแพร่ระบาดโควิด-19

ส่วนปัญหาขยะอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า ปริมาณขยะอิเล็กทรอนิกส์ของไทยมีระดับที่ต่ำเมื่อเทียบกับกลุ่มประเทศ OECD ซึ่งสะท้อนถึงปริมาณการใช้งานอุปกรณ์อิเล็คทรอนิกส์ต่าง ๆ ของคนในประเทศที่น้อยกว่าคนใน OECD

การพัฒนาด้านดิจิทัลของไทยในมิติด้านความน่าเชื่อถือ (Trust)

▶ ร้อยละของผู้ที่ประสบกับปัญหาถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล หรือความเป็นส่วนตัว (T1)

▶ ร้อยละของผู้ที่ไม่เลือกซื้อสินค้า/บริการ ผ่านช่องทางออนไลน์ เนื่องด้วยมีความกังวลในระบบความปลอดภัยของระบบการชำระเงิน (T2)

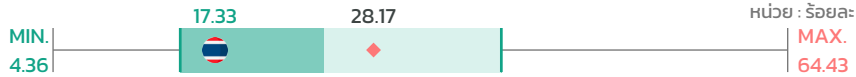

▶ ร้อยละของผู้ที่ไม่เลือกซื้อสินค้า/บริการ ผ่านช่องทางออนไลน์ เนื่องด้วยมีความกังวลในการส่งคืนสินค้า (T3)

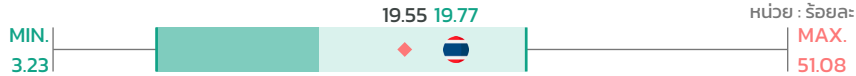

▶ ร้อยละของบริษัทที่การดำเนินงานด้านการรักษาความปลอดภัยทางเทคโนโลยีสารสนเทศของบริษัทหรือด้านรักษาข้อมูล ถูกดำเนินโดยบุคลากร/ลูกจ้างของตนเอง (T4)

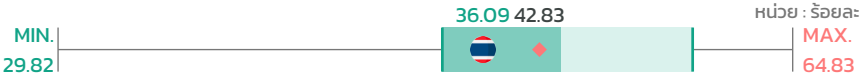

▶ ความครอบคลุมของการแบ่งปันข้อมูลด้านสุขภาพ (T5)

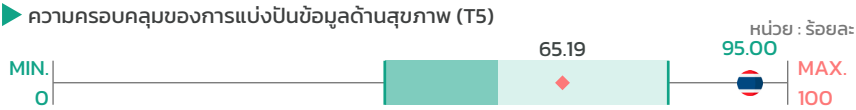

หมายเหตุ: ข้อมูลของกลุ่มประเทศ OECD ได้ดาวน์โหลดจากฐานข้อมูล OECD Going Digital Toolkit เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2565

จากการเปรียบเทียบผลการพัฒนาดิจิทัล ในประเทศไทยกับกลุ่มประเทศสมาชิกใน OECD

สำหรับมิติด้านความน่าเชื่อถือ พบว่า ประเทศไทยมีสัดส่วนผู้ประสบปัญหาการถูกละเมิดข้อมูลอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งปัญหาส่วนหนึ่งเกิดจากการขาดความตระหนักรู้ของภาคประชาชนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปกป้องสิทธิและความเป็นส่วนตัว

ภาคธุรกิจไทยมีความตื่นตัวในการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศ และข้อมูลของบริษัทโดยมีการดำเนินนโยบายต่าง ๆ โดยบุคลากรภายในบริษัทเอง ในสัดส่วนใกล้เคียงกับประเทศสมาชิก OECD

สำหรับความน่าเชื่อถือในตลาด e-Commerce คนไทยยังไว้ใจและซื้อสินค้า/บริการในตลาด e-Commerce ค่อนข้างมาก โดยพบว่า สัดส่วนของผู้ที่ไม่เลือกซื้อสินค้า/บริการ ผ่านช่องทางออนไลน์ เนื่องด้วยมีความกังวลในการส่งคืนสินค้าอยู่ในระดับปานกลาง และสัดส่วนของผู้ที่ไม่ใช้ e-commerce เนื่องจากกังวลเรื่องความปลอดภัยของระบบชำระเงินอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

ส่วนความครอบคลุมของการแบ่งปันข้อมูลด้านสุขภาพ ประเทศไทยอยู่ในระดับสูงเมื่อเทียบกับกลุ่มประเทศสมาชิกใน OECD ซึ่งส่งผลให้การให้บริการทางการแพทย์แก่ประชาชนค่อนข้างมีประสิทธิภาพและทุกภาคส่วนค่อนข้างเชื่อมั่นในระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลสุขภาพของประเทศ

การพัฒนาด้านดิจิทัลของไทยในมิติด้านการเปิดเสรีของตลาด (Market Openness)

▶ สัดส่วนของบริษัทที่มีการจัดจำหน่ายสินค้า/บริการผ่านช่องทางออนไลน์ในตลาดต่างประเทศ (M1)

▶ สัดส่วนของการค้าบริการในธุรกิจที่มีการให้บริการแบบดิจิทัลเป็นสำคัญต่อการค้าบริการทั้งหมด (โดยพิจารณาทั้งการนำเข้าและส่งออกบริการ) (M2)

▶ ร้อยละของมูลค่าเพิ่มของการส่งออกสินค้า อันเกิดจากการใช้ประโยชน์ซึ่งบริการดิจิทัลหรือเทคโนโลยีดิจิทัลต่อมูลค่าการส่งออกสินค้าของอุตสาหกรรมการผลิตทั้งหมด (M3)[1]

▶ สัดส่วนมูลค่าการค้าสินค้าและบริการด้าน ICT เทียบกับมูลค่าการค้าระหว่างประเทศ (M4)

หมายเหตุ: ข้อมูลของกลุ่มประเทศ OECD ได้ดาวน์โหลดจากฐานข้อมูล OECD Going Digital Toolkit เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2565

ที่มา : [1] ข้อมูลปี พ.ศ. 2558 จากฐานข้อมูลของ OECD

จากการเปรียบเทียบผลการพัฒนาดิจิทัล
ในประเทศไทยกับกลุ่มประเทศสมาชิกใน OECD

สำหรับมิติด้านการเปิดเสรีของตลาด พบว่า การค้าสินค้า/บริการดิจิทัลระหว่างประเทศของไทยยังควรผลักดันให้มีมูลค่าที่สูงขึ้น โดยในปัจจุบันสัดส่วนมูลค่าการค้าสินค้าด้าน ICT ต่อการค้าทั้งหมดมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศสมาชิก OECD เล็กน้อย

ในขณะเดียวกัน มูลค่าเพิ่มจากการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้ในการส่งออกสินค้าของอุตสาหกรรมการผลิตไทย ยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ นอกจากนี้ ภาคธุรกิจไทยที่มีการค้ากับต่างประเทศ ผ่านช่องทางออนไลน์ก็ยังมีสัดส่วนที่ต่ำกว่ากลุ่มประเทศ OECD ค่อนข้างมาก

การพัฒนาด้านดิจิทัลของไทยในมิติด้านการเติบโตและสภาพความเป็นอยู่ (Growth & Well-being)

▶ สัดส่วนของมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นในภาคธุรกิจดิจิทัล

▶ สัดส่วนของลูกจ้างที่เกิดความเครียดระหว่างการทำงานที่มีการใช้งานคอมพิวเตอร์มากกว่าครึ่งของระยะเวลาทำงานทั้งหมด (G3)

▶ สัดส่วนของนักเรียนช่วงอายุ 15-16 ปีที่รู้สึกเป็นกังวลเมื่อไม่สามารถใช้งานหรือเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ (G5)

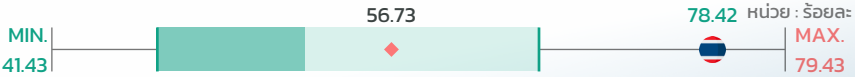

หมายเหตุ: ข้อมูลของกลุ่มประเทศ OECD ได้ดาวน์โหลดจากฐานข้อมูล OECD Going Digital Toolkit เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2565

จากการเปรียบเทียบผลการพัฒนาดิจิทัล
ในประเทศไทยกับกลุ่มประเทศสมาชิกใน OECD

สำหรับมิติด้านการเติบโตและสภาพความเป็นอยู่ พบว่า ในภาคธุรกิจดิจิทัลสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ในระดับที่ยังไม่สูงมาก ดังนั้น ภาคธุรกิจดิจิทัลไทยควรให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลิตภาพและมูลค่าเพิ่มให้กับธุรกิจ

ส่วนในกลุ่มคนทำงาน พบว่า แรงงานไทยเกิดความเครียดระหว่างการทำงานด้วยคอมพิวเตอร์เป็นระยะเวลานาน โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความจำเป็นในการทำงานทางไกล

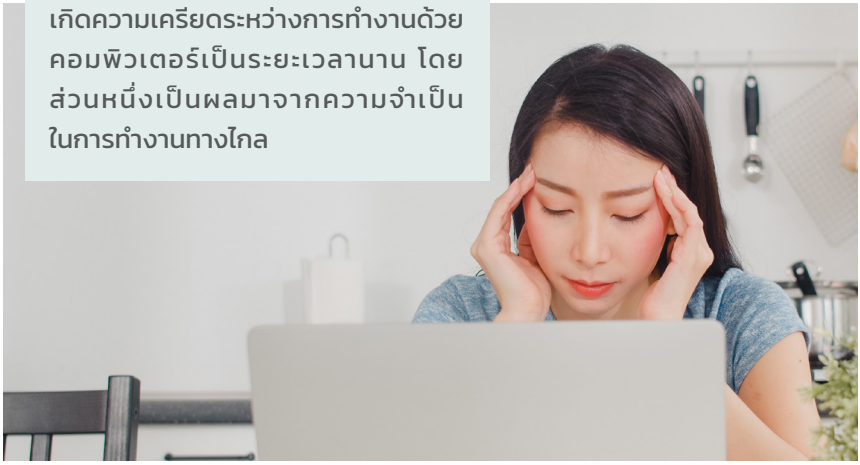

ในขณะที่ กลุ่มนักเรียนไทยในช่วงอายุ 15-16 ปี ที่รู้สึกเป็นกังวลเมื่อไม่สามารถใช้งานอินเทอร์เน็ตมีสัดส่วนอยู่ในระดับสูง เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศสมาชิก OECD สะท้อนถึงความจำเป็นในการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักเรียนในปัจจุบันที่ส่วนใหญ่มีการใช้งานในกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งด้านการเรียน การติดต่อสื่อสาร และความบันเทิง

AI

สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

120 หมู่ 3 ชั้น 9 อาคารรัฐประศาสนภักดี
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

โทรศัพท์ 02 142 1202
อีเมล tdo@onde.go.th

tdo.onde.go.th

thailanddigitaloutlook